

De Hoge Raad moet het doen met bestaande stelsel van ontslagroutes.

Foto: Istock

Wetgever blijft jarenlang in gebreke

Veel te globale kantonrechtर्सformule mag niet tot regel worden verheven

Louis Sloot

Bij kennelijk onredelijk ontslag mogen vergoedingen niet worden gebaseerd op de kantonrechtर्सformule, stelt de Hoge Raad in zijn arrest op 27 november. Een gemiste kans om in ieder geval op het punt van de ontslagvergoedingen enige harmonisatie in ons duale ontslagstelsel aan te brengen, zo luidt een veelgehoorde stelling.

Maar daarmee wordt geen recht gedaan aan de uitspraak. Het duale ontslagstelsel moet weer eens serieus tegen het licht worden gehouden. Daarover is bijna iedereen het wel eens. Alleen is dat geen taak voor de rechter, maar voor de

wetgever. De wetgever is al tientallen jaren in gebreke.

Ook onze hoogste rechtर्स moeten zich houden aan de wet. De Hoge Raad moet het dus doen met het complexe stelsel van ontslagroutes. Een werkgever kan kiezen voor ontbinding van de arbeidsovereenkomst via de kantonrechter, die na een snelle procedure de werknemer veelal een vergoeding toekent op basis van de kantonrechtर्सformule. Of

Hoge Raad vraagt terecht lagere rechtर्स om meer voorspelbaarheid en transparantie

voor opzegging met een ontslagvergunning van UWV Werkbedrijf. In dit laatste geval krijgt de werknemer geen vergoeding, tenzij hij na het ontslag in een aparte gewone procedure met succes schadevergoeding vordert. Het arrest gaat om de berekeningswijze van deze laatste schadevergoeding.

Veel lagere rechtर्स hebben geprobeerd om in ieder geval de hoogte van de vergoedingen in beide procedures op elkaar af te stemmen door eenvoudigweg in beide routes gebruik te maken van de kantonrechtर्सformule. De Hoge Raad heeft daar dus een stokje voor gestoken. De raad stelt terecht vast dat beide procedures een geheel ander karakter hebben.

De veel te globale kantonrechtर्सformule mag dan niet tot regel worden verheven.

Maar de Hoge Raad beseft gelukkig ook terdege dat er maatschappelijke behoefte is aan voorspelbaarheid en rechtszekerheid. Daarom roept de Hoge Raad in het arrest de lagere rechtर्स nadrukkelijk op om voor meer voorspelbaarheid en transparantie van 'kennelijk onredelijk ontslagvergoedingen' te zorgen. Harmonisatie dus, maar dan wel binnen de mogelijkheden van het duale stelsel. Verder kan de Hoge Raad niet gaan.

Louis Sloot is advocaat bij Clingendael Advocaten te Den Haag.

